

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	
Β' ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡΙΘ. 102	ΣΑΒΒΑΤΟ
ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 3	27
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 4	ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1940
Ιδιοκτήτης: Θ. Ν. ΣΥΝΔΑΙΝΟΣ Διευθυντής: Ν. Θ. ΣΥΝΔΑΙΝΟΣ	

ΘΕΑΤΡΟ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

'Από την ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Σημείωμα του κ. ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Κάθε φορά που τα τελευταία χρόνια πέρασα από τη Βιέννη έρχομαι εκεί μια ξεχωριστή ηθική ευχαρίστηση που με ικανοποιεί για αρκετές πικρίες της καλλιτεχνικής μου ζωής.

Οι επιτυχίες της Έλένης Νικολαΐδου γέννημα και θρέμμα το

της μουσικής τέχνης στην περιφέρεια μουσική της Ακαδημία, συγκινηθικά εξαιρετικά όταν πήρα μια πρόσκληση από την Δημαρχία της Βιέννης και το Γερμανο-Ελληνικό της σύνδεσμο να παρευθύνω μερικές μέρες στη πανώρια Βασιλίσσα του Δουκάτου όπου με έτοιμασαν μια τιμητική υποδοχή ως παλή μητέρα του φημισμένου και με τόσες για μένα ζεστότερες έντυπσεις Ωδείου της.

Ετσι με έδωκε η άφορη να γνωρίσω το λαμπρό καλλιτεχνικό όργανο της Βιέννης Dr. Black, ένα εξαιρετικό φιλέλληνα και ιδιαίτερα μερτωμένο επιστήμονα και τεταμωμένο Πρόεδρο του Γερμανοελληνικού συνδέσμου τον χάρη Dr. Piztor.

Ο Κος Piztor με είχε κάνει την τιμή να έλθω επίτηδες από τη Βιέννη στο Βερολίνο για να παρακολουθήσω την προετοιμασία του «Αρχαίου».

Πρόκειται για ένα Ίσχυρο φιλέλληνα, όπως θα έλεγε η φίλη μου Κκ Σπανούδη. Έχει επανειλημμένως επισκεφθεί την Ελλάδα και έχει γράψει ένα θαυμάσιο και ένδοξο κείμενο μελοδραματικό διέλλιο για τον τόπο μας.

Ετσι η δράση του Έλληνοεργατικού συνδέσμου τη Βιέννη παράλληλα με τη δράση του Έλληνοεργατικού συνδέσμου του Βερολίνου που τέσσερις ευεχίξ εξέλιχθησαν έχει κτωρβώσει να προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στη ασφαγή των πνευματικών Έλληνοεργατικών σχέσεων.

Ο Έλληνοεργατικός σύνδεσμος προσπαθεί με την οργάνωση συνυλιών, διαλέξεων, παροχή ευκολιών σε Έλληνες σπουδαστές, και καλλιτέχνες και γενικά με κάθε τρόπο να γνωρίσει την Έλληνική πνευματική κίνηση στο Γερμανικό κοινό και να ενισχύσει την εμφάνιση αγάπη και το θαύμα των Γερμανών διανοουμένων στην Αρχαιότητα Έλλάδα, μεταφέροντας αυτή και σε μας τους νεότερους.

Και στη δικονή μου αυτή είχα την ευτυχία να γνωρίσω και μερικούς άλλους Έλληνες καλλιτέχνες που παρουσιάζουν αξιόλογα αποτελέσματα.

Τη Δασποινίδα Ισκαΐδου με λαμπρή πιανιστική που έχει μεγάλο ταλέντο και που έδωσε τελευταία ένα ροσιτάλ με εξαιρετική επιτυχία, τον κ. Βεργατή κληρητή του τραγουδιού που δικηρεί ελόκληρη σχολή τραγουδιού δική του και αρκετούς άλλους.

Και επειδή ο λόγος για Έλληνες καλλιτέχνες πρέπει να ξαναπάρω ένα εξαιρετικό Έλληνα τέσσερις τον κ. Λιωντα που άκουσα στη Βουδαπέστη και ο οποίος αποτελεί ένα από τα καλλίτερα ατεχνία που θα μπορούσε να παραστήξει ο τόπος μας στο μελοδραματικό επίπεδο με θαυμάσια φωνή, μουσικότητα απόδοσης και άριστη εμφάνιση.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

H. K. ADELA MERLIN

Κατά λάθος στη σελιδοποίηση του περιομένου φύλλου των «Παρασκηνίων» δημοσιεύθηκε η εικόνα της Αδελας Μέρλιν, που σ' αυτή ητο αφιερώνομε το άρθρο του συνεργάτη μας κ. Κώστα Δαφνί. Διαβώνουμε σήμερα το λάθος αυτό δημοσιεύοντας την πραγματική εικόνα της εκλεκτής κυρίας και λογοτέχνιδος Αδελας Μέρλιν, που με το έργο της β' σχοληθή στο ηδύμενο φύλλο ο κ. Θ. Ν. Συναδίνος στη σειρά των άρθρων του για την Κέρκυρα.

Εθνικού Ωδείου, της Τύχης Τεωρητική που κι αυτή είναι ηρκατά δικό μου πνευματικό παιδί, του Φανού του Μελλού, του Μιλωνα και τσών άλλων Έλλήνων καλλιτεχνών που από εκεί αρχίζουν το στάδι τους στη Γερμανία. Δεν μπορεί παρά να συγκινήσει όποιον κάθε Έλληνα που νοεί για την πρόοδο και την εξέλιξη της Έλληνικής Τέχνης και των καλλιτεχνών μας.

Όμως την τελευταία φορά πρόδυα μνημόνιο περίπου που θρέθηκε ύστερα από τις παραστάσεις του «Αρχαίου» της Μάνας στο Βερολίνο παραστικός από τη Βιέννη η ελιγμερή δικονή στη δεύτερη πρωτεύουσα της μεγάλης Γερμανίας υπήρξε ιδιαίτερος συγκινητικός.

Παιδί και εγώ λίγο της Βιέννης όπου εκεί είχα πάρει το βάπτισμα

'Η «Εβδομάς των Ανδρών»

Σύνθεση του κ. Α. Μαρούλη

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΙ' Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μιλούν οι κ. κ. Φλεριανός, 'Αγαλιώτης, Βιντζηλαΐος και Καντόρος 'Επικαιρή έρευνα του συνεργάτη μας κ. Ν. ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ

Γνωστό είναι ότι τα νεανικά χρόνια του 'Εριλ Ζολά — για να φέρω ένα πρόχειρο παράδειγμα — ήταν γεμάτα φτώχεια και στέρηση. Πολλές φορές ο συγγραφέας της «Μανάς» και τσών άλλων έργων, έμενε νηπτικός και όταν τυχάνει να κερδίσει μερικά φράγκα από την πώληση κωνών διηγημάτων, τους μετρά με το φρονιολόγιο και το τυρί που αγοράζει για να ικανοποιήσει το όδριο του στομάχου, Έπαιρνε κι ένα μπιστό λουλουδάκια ή δόκλιχη γλάστρα!

Γιατί τόκανε αυτό ο μεγάλος καλλιτέχνης; Μήπως από μοναξιά, ή άραγε από κάποια μυστική ανάγκη; Πως, παράλληλα τη φτώχεια του, θυσιάζει λίγες, τότε, πεντάρες κόνοντες της από το ψωμί του, για να αγοράσει μερικά άριστα (!) παρατάκια που δε θα ζούσαν και πολλές μέρες;

Ίσως να ήταν εκκεντρικός...

Αλλά γιατί οι κυρίες της πλουτοκρατίας, που δεν κάνουν, καμμία χειρωνακτική εργασία, σ' αυτό σπιτί τους για να μη χαλάσουν τα λεπτεπιλεπτα χεράκια τους, τσαλοβουτούν μέσα σε λάστιχα και χρώματα, ξεροψηφονται κάτω από το φλογερό ήλιο ή τουρτουρίζουν στο τσουχτερό κρύο, κρατώντας ένα τσασί ή το ποτιστήρι και περιποιούνται το λουλουδάκι του κήπου τους;

Γιατί οι φτωχοίλες γυναίκες του λαού μας θυσιάζουν τη δράμη τους και τις λίγες ώρες της ανάπαυσης τους για να αποκτήσουν ένα μικρό περιδάσκα ή έστω μια καλή σειρά από γλάστρες;

Γιατί το κράτος εδωεί τόσα εκατομμύρια φυτείας δέντρα και ανοίγοντας νέα πάρκα και πλατείες, πληρώνοντας όχι λίγα στους ιδιοκτήτες των οικοπέδων;

Γιατί όλες αυτές οι βιαιές; Μήπως άραγε δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς λουλουδάκια, όπως είναι απαραίτητος για τη ζωή του ανθρώπου ο καθαρός αέρας, το νερό και το ψωμί; Μπορούμε, πως Ξέν μπορούμε!

Μπορούμε όπως θα μπορούσαμε να περνούσαμε και χωρίς να 'άκουμε μουσική, χωρίς να διαβάζουμε βιβλία, χωρίς να πηγαίνουμε στο θέατρο, στο χορό, στις διασκεδάσεις...

Και ένας κατόπιος μέσα σ' ένα κελιά φυλακής ή, όπως και κείνος που γυρίζει με τ' αυτοκίνητο του από την έδοξη στην πόλη με τις υχτηριές της απολαύσεως.

Λη. Ποιά όμως διαφορά μεταξύ των δυο! 'Αν το άνθος είναι ένα άμεσα απαραίτητο για τη ζωή του ανθρώπου, είναι όμως μεγάλος συντελεστής το να κών τον βίο μας πιο χαρούμενο και εύχρηστο.

Όμως αυτό το γεγονός το έχουμε αντίληψη όλοι; Οι μόνοι αρμόδιοι να μας δώσουν απάντηση είναι οι άνθρωποι μας.

'Ετσι αρχίζουμε την έρευνα μας από το γνωστό κατάρτημα της 'Αθηνών.

νας και έκθεση του ανθοκηπίου «Φλεριανός», της οδού Στεδίου.

ΟΜΙΛΕΙ Ο κ. ΦΑΕΡΙΑΝΟΣ:

— Πως βλέπει ο λαός το λουλουδάκι; Σαν άπλο διακοσμτικό στοιχείο ή σαν αισθητικά άναγκαίο για τη ζωή του ανθρώπου;

— 'Ανάλογα με τον άνθρωπο και όχι την τάξη την κοινωνική. Δηλαδή μπορεί ένας άνθρωπος της εργατικής τάξης να έχει λεπτή ψυχή και να αισθάνεται το άνθος, όπως πρέπει να το αισθάνεται; Σαν κάτι το άναγκαίο για την έκταμας 'άσθησι; της φιλοκαλλίας. Όπως δεν είναι άπασια και το διαπάρστο φαινόμενο πολλοί άντιπάρστοι του καλού λεγομένου κόσμου, κι 'αγοράζουν λουλουδάκια άπλά και μόνο επειδή το καλεϊ η κοινωνική συνήθειο κι' ο σνομπισμός. Είπαμε άνάλογα με τα γούστα του καθένα, που βέβαια και το ευγενικότερο είναι των πρώτων.

— 'Ετσι η αλλοίωση, σε ποιές περιπτώσεις αγοράζονται περισσότερο τ' άνθη;

— Πρώτα κυρίως αγοράζονται με τις κηδίες. Σήμερα δυστυχώς καταργήθηκε η συνήθειο να στέλνουν στέφανο στους τάφους των νεκρών περιόριζομενο στο να κάνουν για τη μνημη του μακαριτή μου δωρεά σε κάποιο φιλοanthropικό ή μορφωτικό ίδρυμα. 'Ετσι τώρα μας μένουν οι γάρμο και οι γιορτές.

— 'Ο άγώνας του κ. Υπουργού για τη διάδοση του λουλουδιού στο λαό, έχετε τη γνώμη πως θα εξυμνηρηθή τα συμφερόντα σας;

— Φυσικά. 'Ο κ. Κοτζιάς προσπαθεί να πείσει τον κόσμο ότι το άνθος είναι ένα είδος πρώτης ανάγκης για τον άνθρωπο. Όπως το σάμα θέλει τροφογία να τρωφή για να διατηρηθή, έτσι κι' η ψυχή κατι το ανώτερο αισθητικό για να συντηρηθή. Και άμα το κατορθώσει — όπως πιστεύω — να δητε πόσο πιο ευχρήστη θα γίνει η ζωή μας. Γιατί το λουλουδάκι ξεκουράζει και δίνει χαρά οι κείνον που το βλέπει, και ικανοποιεί έκτό, από το βάπτισμα του και την αίσθηση της διασποράς Κ'όλα αυτά μ' ένα άσηματο ποσό. Γιατί το λουλουδάκι δεν υπάρχει ανάγκη να είναι σπάνιο και έλλειδο. Κι' άναε ταπεινός μενεξές ή μια βιολέττα έχει το ίδιο ευγενικό αποτέλεσμα στον άνθρωπο και λεπτό χαρακτήρα ενός ατόμου.

Ο κ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ

'Ο κ. 'Αγαλιώτης είναι ένας από τους λίγους ειδικευμένους άνθοκηπουούς (Συνέχεια στην 4η σελίδα)

'Ο διαπρεπής ξένος μας 'Ο μέγας σκηνοθέτης - ήθοποιός Ζακ Κοπώ

ο καλλιτέχνης και ο άνθρωπος Της συνεργάτιδος μας Διδος ΙΡ. Σκαραβαΐου

'Ο κ. Ζακ Κοπώ, είχαν επισκεφθεί την πόλιν μας και κατά τήν 1937. 'Επειδή νομίζω, είναι είν τον κ. Γιαννούλη Σαραντίδη, τον σκηνοθέτη του θιάσου

λος σκηνοθέτης - ήθοποιός, ο πιο μορφωμένος, ο άνοτότερος, ο πλέον ένδοξοσ καλλιτέχνης του γαλλικού θεάτρου. 'Ο Κοπώ, υπηρέτει άκόμη σήμερα, ως πρώτος σκηνοθέτης της Κομεντί Φρανσαΐ, ως θε

'Ο Ζακ Κοπώ που άφιερώνει τη φωτογραφία του στη συνεργάτιδα μας Ι. Σκαραβαΐου.

'Ανδραδή — μαθητή και συνεργάτη του μεγάλου Γάλλου καλλιτέχνη — άνηκε η τιμή να όμιλήσει περί της τεραστίας συμβολής του έμπνευσμένου διδασκάλου του εις το θέατρον, θ' άρκεσθώ να γράψω έδω μερικά γενικότητες για τον διαπρεπή ξένο μας. 'Αλλως τε τα στενά όρια της στήλης αυτής, δεν επιτρέπουν να άναφερθώ το τι εχ' προσφέρει στο θέατρο της πατρίδος του, ο ιδιοφυής αυτός Γάλλος

αρκίος κριτικός, ως συγγραφέας και ως κομπερσιονιέ. Αί διαλέξεις του, τας όποιες ο κ. Ζακ Κοπώ ποικίλλει με την έρμηνεία άπασμα σπάνων διαφόρων ρόλων, είναι μια άνεκτίμητη διδασκαλία για τους ήθοποιούς.

Θά άρεσθώ λοιπόν να δώσω μίαν έλληνοεστίαση — έστω — εικόνα του άνθρώπου και του καλλιτέχνη. 'Εγγραφο πιο πάνω, υπό ποίας επιτρέπουν να άναφερθώ το τι εχ' προσφέρει στο θέατρο της πατρίδος του, ο ιδιοφυής αυτός Γάλλος

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΜΠΕΛΙΣΑ ΜΕ ΤΗΝ ΝΤΕΛΥΜΠΑΚ

'Ο 'Αγγλος πρώην 'Υπουργός των Στρατιωτικών κ. Χέαρ Μπελίσσα, ένυμφεύθη την

Η Ζακελίν Ντελυμπάκ σε μια τελευταία φωτογραφία της.

Γαλλίδα ήθοποιον κ. Σακλίν Ντελυμπάκ.

'Η καλλιτέχνης υπήρξε σύζυγος του περιφημου ήθεποιού-συγγραφέως κ. Σακλ Γκιτρό. Αυτές της πρωταρχικής κας στο θέατρο, το 1934, με την χαρακτηρισμένη κομεντί του (Συνέχεια στην 3η σελίδα)

'Η Ζακελίν Ντελυμπάκ σε μια τελευταία φωτογραφία της.

Γαλλίδα ήθοποιον κ. Σακλίν Ντελυμπάκ. 'Η καλλιτέχνης υπήρξε σύζυγος του περιφημου ήθεποιού-συγγραφέως κ. Σακλ Γκιτρό. Αυτές της πρωταρχικής κας στο θέατρο, το 1934, με την χαρακτηρισμένη κομεντί του (Συνέχεια στην 3η σελίδα)

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Σ' έπαιρναν και σ' άνύψωναν άγγελιοι στα φτερά τους έπει άνειγμένει πρόσμεναν έσένα οι εύρανοι! Άταν αύτε η πατριά σου, κίσειν έδω η χάρη τους, Μαρία Μαγδαληνή.

'Η χάρη δέθηκε σ' έσέ να ιδείς τον έρωτά σου να στέκει Κύριος και Θεός και να σε καρτερά. Τού μύρωσες τά πόδια Του και μέσα στα μαλλιά σου τά τούλιξες χάρη.

'Ηρθε στέ όθμα του 'Ιησού δεύτερο όθμα ταίρι στο λάρη του κρητικου σταυρου του Γελογέθ, σαν 'Αττικά χαμόγελο ή ώμορραία που ζέρει με φώς να μής μεθρα.

Σου δέθη το Νυμφίο να βθής και ν' άγαπήσης μ' έτι μέσα της κρύβει ή δύναμη γένεσας της γυναικός, του 'Αναστημένου να γενείς όμοια άγνωστέρη πρώτη κ' όμινας δεξιαστικός.

'Απ' τά πονώρια χαίλη σου το κήρυγμα: έδω κάτω άλλη φρονιτιά, άλλη δουλειά: δεν είναι, μια ή γιορτή! Ν' άκούμε ως τ' άκουσες έδω, Μαρία, τά ρήματα Του στα πόδια Του γιορτή.

Για τούτο άκούμα και στή ζωή πριν σ' άνοιχτεί το μνήμα, για να δεχτούν, σ' άνοιχτεί, το διάδα, οι εύρανοι, κι' από τ' άγγελοσ το φτερό πάει το δικό σου όθμα Μαρία Μαγδαληνή.

πιδ θαυμάστα και πιδ φηλά στα μυστικά του άπειρου. Τά λόγια σά να ζεσταίνες του Ευαγγελίου Καρδιά. Στά πόδια του Κυριου σκαρπάς, σαν από έδθη όνειρου ρεδούχτη εύωδιά.

ΑΙΛΗ ΙΑΚΩΒΙΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

'Η ζωή και τό έργο ΤΟΥ ΖΑΚ ΚΟΠΩ

'Ο Ζακ Κοπώ, γεννήθηκε στο Παρίσι, το 1879. Σε ηλικία 20 ετών, έδωσε μαζί με άλλους λόγους, τη «Νέα Γαλλική 'Επιθεώρηση».

με δύο διαλέξεις του Κοπώ, γύρω από τις άναμνήσεις του έκ του θιάσου του Βιέ Κολομπιέ.

Το 1904 ο διαπρεπής καλλιτέχνης ανέβασε στο Παρίσι το «Ατελιέ», το «'Οπως σάς άρέσει» του Σαίξπηρ, με τον Έλληνα μαθητή και συνεργάτη του κ. Γιαννούλη Σαραντίδη, ως γυναικόν ρεζίσέρ. Το 1926 ο Κοπώ, παρουσίασε στο Παρίσι το θέατρο της Μαντλίν το έργο του Σαίξπηρ «Πολύς θόρυβος για τί τίποτα», επίσης με συνεργασία του Έλληνοσ καλλιτέχνη κ. Κων. Σαραντίδη. Τον ίδιο χρόνο ο Ζακ Κοπώ, έπίσημα καλλιτεχνική άποστολή στη Νέα 'Υόρκη. 'Η άποστολή αυτή διήρκεσάν έξι μήνες. Κατά την επιστροφή του από την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τήν σκοπόν να μορφώσουν νέα καλλιτεχνικά στελέχη. 'Αργότερα, ο Ζακ Κοπώ, περιέδωσε με τόση μαθητιά του, άνα την Γαλλία και το εξωτερικό, ότι την Γαλλία, ο Κοπώ και ο θιάσος του έπαιζαν επί πέντε σαιζόν συνεχώς στο Παρίσι, πολυάριθμα έργα κλασικά και σύγχρονα. Κατόπι ο διαπρεπής Γάλλος καλλιτέχνης, ήδωσε μετά της συνεργατίας του Σακλιν Μπένγκ, την Σχολή του Βιέ Κολομπιέ, προς τή

ΟΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Δόξες νίκες καὶ ἀποστρατεία τῆς Γκλόρια Σβάνσον

Μία μέρα τοῦ 1915 μιά μικρή νέα κοπέλλα μετ' τὴν μητέρα, πῆγε νὰ ζητήσῃ δουλειὰ στὸν Μάκ Σέννεντ. Ὁ εὐτυχημένος δημιουργὸς κωμωδιῶν ἐξήγησε τὸ ἀκριβὸν φόρεμά της, τὸ καπέλλο της ποῦταν μιά ἀπομιμῆσις τῆς Πωρισιῆς, τέλος τὶς λεπτὲς γάμπες της, τὰ φωνεῖν τῆς μάτιας, τὰ μαλλιά της καὶ εἶπε :

— Νομίζω ὅτι μπορεῖτε νὰ γένητε μιά καριέρα στὸν κινηματογράφου. Ἐλάτε αὐριο στὶς 8 καὶ θὰ σὰς βοηθήσω.

Δὲν παρουσιάστηκε χαμογελαστὴ στὶς 8 ἀλλὰ στὶς 11.

στὸ πρόσωπο. Ὠραῖοι ἄντρες τὴν τραβῶσαν ἀπὸ τὸν γκρεμνὸν, τὴν σώζαν ἀπὸ τὸ πνίξιμο. Γέροι τὴν παρασύρουν σὲ γκαρσονιέρες κ' ἐκείνη τοὺς ἐβίωχε κ' ἔφευγε μετὰ σὲ τὴν νύχτα μετ' τὸ ὄραιο της φέρεμα σκιεμένο, γιὰ νὰ βρῇ στέγη κλαίοντας κοντὰ στὸν ἄνθρωπο ποῦ ποτὲ δὲν ἔπαψε νὰ λατρεύει.

Φιλόδοξη, παράτολμη, ὑπερβολικὴ σ' ὅλα, θεληματικὴ μέχρι σκληρῆς ἀναπηρότητας μετ' μιά λάμψη γοητευτικῆς μέλας ἀπ' αὐτὲς τὶς ταινίες ὅπου τὰ πράγματα θωροβιώνουν. Τ' ὄνομα τῆς Γκλόρια Σβάνσον, μετ' φωτεινὰ γράμματα φαίνετο ὅλες τὶς ἰδιοτροπίαι!

Γκλόρια ἐπεβλήθη, ἄρχισε νὰ τὰ ξοδεύῃ ὅλα. Χωρὶς νὰ ὑπογράψῃ καινούργιο συμβόλαιον, ἀποφάσισε γιὰ ἕνα χρόνον νὰ μείνῃ ἐλεύθερη. Ἐπειτα ἐναγύρισε στὸ Χόλλυγουντ καὶ μετ' τὴν ἐκπληξὴ δλονῶν ἄρχισε νὰ διευθύνῃ τὴν δική της εἰσαγὰ παραγωγῆς.

ΜΙΑ ΠΑΙΧΤΡΑ

Μὲ τὸν καιρὸ νὰ εἰσβολὰ ἐπέβη θῆκε καὶ ἡ ἑξ ἰσού δημοφιλία της στὴν «Βροχὴ» δὲν ἴτανε παρά μιά μέση ἐπιτυχία. Πῆρε τὸν «Ἐρικ φὸν Στρογγάμι» γιὰ ν' ἀνεβάσῃ στὸ θέατρο τὴν «Βασίλισσα Κέλιν» ἀλλὰ στὸ τέλος μαλώσανε καὶ ἔμεινε ἀτέλειωτὴ αὐτὴ ἡ ταινία.

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὴν ταινία ὁ «ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ» ποῦ θὰ παιχθῇ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα στὴ «ΤΙΤΑΝΙΑ» καὶ ποῦ ἔχει πρωταγωνιστὲς τοὺς ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΝΤΗΣΛ—ΚΑΡΟΛΑ ΔΕΟ-ΡΕΝΕ ΝΤΕΛΙΓΚΤΥ

Στὸ καμαρίνι τῆς ΤΖΕΝΥ ΧΟΛΤ ἢ πέντε χρόνια μετὰ

Ἐγὼς ἀπὸ τὸ θέατρο, δὲν τὴν εἶχα ἐνασθῆ ἀπὸ τότε ποῦ πρωταγωνιστοῦσε στοὺς «Ἀθῶους».

—Σὰς χρωστάω τὴν πρώτη μου συνέντευξη, λέει πολὺ γρήγορα, μὸ λις μετ' ἄλλο.

Ἐγὼ κρατῆσαι ἀληθινὰ μιά ξεχωριστὴ ἐντύπωση ἀπὸ αὐτὴ τὴν πρώτη εὐχαρίστηση ποῦ τῆς ἔδωσα χωρὶς νὰ τὴν θέλω, μετ' τὴν περιέργεια μου νὰ πληροφορηθῶ τὸ νέο εἶδωλο ποῦ μετὰ ἀπὸ λίγο θὰ ἐξέπληττε τὸ Παρίσι.

Ἄν τὰ λέει γρήγορα, εἶνε γιὰτὶ μιλάει γρήγορα. Μιά κρυφὴ μὴχα νὴ μοιάζει νὰ στάζῃ μέσα της τὸ κύλισμα τοῦ αἵματος, τῶν λέξεων, τῆς σκέψης. Μ' ὅλα αὐτὰ στὴν ἀρχὴ τοῦ συντομοῦ αὐτοῦ πρόλογου σταματᾷ. Κι' αὐτὴ ἀκόμα συλλογιζέται τὴ μικρὴ κοπέλλα ποῦ εἶχα ἔρθει νὰ δῶ πέντε χρόνια πρὶν.

Χαμογελάει καὶ οἱ δύο θεατῆρες μιάς εὐτυχημένης ἐκβάσεως καὶ δὲν μποροῦν νὰ μὴν πῶ :

—Πόσο ὠραία ἔχετε γίνῃ.

—Ἄστε δὲν ἔλεγα τίποτα, τότε; Σκέφτομαι πέντε χρόνια πρὶν τὴν πρωτοπερὶ ἀκόμα ἡθοιοῦ, ἀπροσδιόριστὴ ἀκόμα. Ταρταμέν, ὅπως ὄταν ἐμπνέει κανένας ἀπόστομα. Ἄλλὰ ἀπὸ τότε ὁ πόθος της γιὰ νὰ ζῆσῃ καὶ νὰ φτάσῃ μετ' τῆς ἐκείναι ἀπὸ προφητείας πολὺ κολακευτικῆς γιὰ κείνη. Καὶ γιὰ νὰ τελειώσω :

—Περπατοῦσατε μετ' μεγάλα θέματα ἕματα καὶ ἔρθετε τὸν καιρὸ νὰ γίνετε ὠραία.

—Παναγία μου ἔπρεπε.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ «ἔπρεπε» ἐνώθη κανε ἀνάμεσα στὰ πέντε χρόνια ἀλλαγῶν, οἱ δύο Τζένυ Χολτ.

Χθῆρις κ' ἔλας. Ἐμείνα μόνη, μέσα στὸ στενὸ καὶ ψυχρὸ καμαρίνι μὲ μικρότερος ἐξοπλισμοὺς ἀπὸ κρέμας καὶ μπουγιὲς, ἀπὸ ὅτι θὰ χρειαζόνταν σ' ὀνοιαδήποτε ἀπλή ἀσθὴ γιὰ νὰ προετοιμάσῃ τὴν Κυριακάτικη ὠραϊότητα της. Κρετὸνία μπλὲ μ' ὄσπρα λουλουδιὰ τὸ κάνουνε πῶ χαροῦμένο ἀπὸ τὸ

δομάτιο καὶ σὲ μιά γωνιά, τὸ μὸν λοῦσο μιά πιτζάμα κεντημένη μετ' χροματιστὰ πετράδια.

Μὲ δῆματα σιγανὰ ἐναγυρίζει. Τέλειωσε ἡ σκηνὴ ποῦ ἔκανε δοκιμὴ.

Μόλις μπαίνει μοῦ λέει :

—Αὐτὸ ποῦ θάθελα ἴτανε ἕνα δικό μου θέατρο. Νὰ παίζω ὅ,τι μ' ἀρέσει. Τὸ μόνον εἶνε ὅτι χρειάζομαι πολλὰ χρήματα κ' ἀκόμα ἔχει κανένας καὶ τὴν ἀβεβαιότητα ἂν θὰ κερδίσει ἢ ἂν θὰ χάσῃ.

Ἐξέρετε, ἐξακολουθεῖ, εἶνε περὶ ἔργο. Τὸν περασμένο χρόνον, δὲν ἔκανα τίποτα. Καὶ φέτος μέσα στὶς πολεμικῆς ἀνησυχίας, ἄρχισε νὰ μοῦ γελᾷ ἡ τύχη.

Κάνει πρόβες στὸ ἔργο τοῦ Κλωντ Ἀντρέ Ποζέ. Πρωταγωνίστησε ἀκόμα στὰ ἔργα: «Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ νύχτα», «Θὰ ζῆσω μιά μεγάλη ἀγάπη», «Τὰ ἱερὰ τέρατα». Μὲ τὸν καινούργιον τὴν ρόλο παρουσιάζει τέσσαρα διαφορετικὰ πρόσωπα.

Μοῦ μιλάει μετὰ γιὰ τὸν Πιτοφ, ποῦ ὁ θάνατός του ἔφησε ἕνα μεγάλο κενὸ, ποῦ κανένας ἄλλο τελέντο δὲν θὰ μποροῖ νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ. Θυμιάζει πολὺ γρήγορα, πολὺ δυνατὰ ἀπὸ κανεὶ κ' ὅ,τι δῆποτε ἄλλο.

—Καὶ γιὰ τὸν κινηματογράφου; —Θὰ γυρίσω κάτι ποῦ νομίζω ὅτι εἶνε ἀρκετὰ καλὸ. Ἄλλὰ ὄχι ἀμέσως. Δὲν μποροῦν νὰ πῶ τίποτα περισσότερο.

Διάλεξε φωτογραφίες. «Ἦπτε, μ' ὑποχρέωσε νὰ πῶ, κάποιος, ἀλλὰ εἶς τρεῖς φορὲς κοστοῦμα γρήγορα πῶ ἀπὸ μιά κοურτίνα, εἶπε ὅτι ἴθιλε, ἐναμακτινιστῆκε ἔτοιμη γιὰ νὰ βγῇ ἔξω.

Καὶ φεύγοντας ἐνασκίετομαι τὴν μικρὴ κοπέλλα ποῦ εἶχα δῆ εἶδω καὶ πέντε χρόνια, τὴν τόσο ἀπλή, ποῦ δὲν ἤγικαι καθόλου τὴν μύτη της ἐπειδὴ ἐπεβλήθη τόσο γρήγορα.

ΜΑΓΚΥ ΓΚΙΡΑΛ

Ἦν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα

„ΕΣΠΕΡΟΣ“

Μ

ZANNET ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

στὴ

NORWEGIA

στὴν ταινία

ΜΝΗΣΤΗ

ΣΤΗ

ΛΟΤΤΑΡΙΑ

Με τοὺς

ΤΖΟΕ ΜΠΡΑΟΥΝ ΤΖΩΝ ΓΚΑΡΡΙΚ

Ἐνας δυνατὸς ἔρωσ μετ' πλοκὴ γυμνὰ περὶπέτειες, ποῦ ἐκτυλίσσονται στὸ Ὁ σ λ ο, στὰ Ὁρυχεῖα τοῦ Ν ἄ ρ β ι κ καὶ στοὺς πάγους τῶν Ν ο ρ β η γ ι κ ὠ ν Φιόρδ.

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΠΑΛΛΑΣ“

(Μελόδραμα Ἀθηνῶν Α. Ε.)

Γενικὸς Διευθυντὴς ΟΔΥΣ. ΛΑΠΠΑΣ

9 - 20 Μαΐου

ΜΕ ΤΑ ΕΡΓΑ

ΜΠΟΕΜ

(τοῦ Πουστίν)

ΠΑΛΗΑΤΣΟΙ

(τοῦ Λεονκαβάλου)

ΤΖΑΝΙ ΣΚΙΚΗ

(τοῦ Πουστίν)

(πρῶτὴ ἐκτέλεσις εἰς Ἀθήνας)

Λαμβάνουν μέρος εἰδικὸς μετακληθέντες ἐκ τοῦ ἔξωτερικου:

Π. ΜΠΑΞΕΒΑΝΟΣ, διάσημος Ἑλλῶν τενόρος τῶν κρατικῶν θεάτρων Βερολίνου - ΒΙΕΝΝΗΣ-ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡ - ΔΡΕΣΔΕΝ - ΚΙΕΛΟΥ καὶ τῆς ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΓΥΡΥΧΙΝΕ.

Φ. ΑΓΓΑΛΗ. (Ἡ διακεκριμένη ὑψίφωνος τῆς ΛΑΤΙΚΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ - ΒΙΕΝΝΗΣ.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΙΕΜΠΤΗ, 9 Μαΐου 9.30 μ. μ.

ΜΠΟΕΜ

Ὁπερὰ εἰς 4 πράξεις

Μιμὴ - Φ. ΑΓΓΑΛΗ.

Μονόκτα - ΚΑ. ΣΤΑΜΟΥ

Ροδόλφος - Π. ΜΠΑΞΕΒΑΝΟΣ

Μάρκελος - Ε. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

Συνάρ - Γ. ΒΙΤΤΟΡΑΤΟΣ

Κολὶν - Γ. ΜΟΥΛΑΣ

Ἀλτιντόρος - Θ. ΑΝΔΡΟΥΛΗΣ

Μπενουά - Π. ΣΒΟΡΦΝΟΣ

Διευθυντὴς ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΤΗΣ ΚΑΡΑΛΙΒΑΝΟΣ

ΜΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθ. Χορωδίας Μ. ΒΟΥΡΤΣΗΣ

Χορωδία 40 ΠΡΟΣΩΠΑ

Σκηνοθέτης Γ. ΚΑΡΑΚΑΝΤΑΣ

ΣΚΗΝΙΚΑ ΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ (τοῦ οἴκου ΣΕΡΓΑΝΙ ΜΙΛΑΝΟΥ)

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ (τοῦ οἴκου ΜΠΟΝΑΡΔΙ ΜΙΛΑΝΟΥ)

...στὴν «Κυρία δὲν με μελλεῖ»

...στὴν «Βασίλισσα Κέλλιν»

...στὴν «Παράξενη χῆρα»

καὶ στὴν «Ἀπερίκεπτος»

— Ἦμουν τόσο εὐτυχημένη χετὲς ποῦ μοῦ δώσατε δουλειὰ, ἐξήγησε, ὡστε παντρεύτηκα.

Καὶ ἡ μὲ Σέσστερμ ποῦ ἔγινε γιὰ τὸ Χόλλυγουντ ἡ Γκλόρια Σβάνσον παρουσιάσθη στὸν Μάκ Σέννεντ ἕνα νέο παλληκάρι δὺο φρές ποῦ μεγάλο ἀπ' αὐτὴν κ' ὄχι κολοτυμιένο. Ἦτανε ὁ Οὐάλλεξ Μπῆρ.

Ὅταν παρουσιάστηκε μετ' κοστοῦ μὲ μπιάνο, ἕνας ἄλλος παραγωγὸς τῆς πρότεινε 50 δολλάρια, ἀντὶ τὰ 35 ποῦ κέρδιζε στὶς φάρσες τοῦ Μάκ Σέννεντ.

Ἡ Γκλόρια τότε ἀγόρασε ἕνα καμπριόλὲ, ἔπιπλα, ἀκριβῆς τουαλέττες καὶ ἀφροῦ ἔδωξε τὸ πρῶτο της τσέκ ἀργίως νὰ ξοδεύῃ 200 δολλάρια τῆς ἑβδομάδα ἀντὶ τὰ 150 ποῦ ἔπαυρε.

Ἄπο τότε ἡ Γκλόρια ἔδωκε πᾶντα ὅλα δὸσα ἔπαυρε κ' ἀκόμα παραπάνω.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ Σεσίλ ντὲ Μιλ ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴν Σβάνσον ἔκανε μιά ἀπὸ τὶς πρωταγωνιστῆρες τῆς «Ἀγαπῆς τῆς Κρίστον» κ' ἕνα πρόσωπο ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του στὴν ὀθόνη: μιά παράξενη γυναίκα. Ντυμένη μετ' παλτὸ ἀπὸ φτερά, μετ' ἐντε σαμπιγιέ) ἀπὸ παγιέτες ποῦ στεκότανε ἀπάνω σὲ τακούνι 10 ἐκατοστομῆτρον καὶ ποῦ ἔκανε μπιάνο μέσα σὲ πσιόνες ἀπὸ ἀνῶξ. Στὴ «Ζαζά», ἀπὸ «Χρυσὸ κλαυθί» καὶ σὲ δέκα ἄλλες ταινίες, ἴτανε ἡ ὠραία χωρισμένη, ἡ πονεμένη μῆτερα, ποῦ ζῆταε τὴ λησιμονία μέσα στὴ βίτη τῆς Ντωβίλ, ἡ χορεύτρια μετ' τὴν μαχαρωμένη καρδιά, ποῦ ὑποχρεώνεται νὰ δεῖξῃ γελᾶ

Παρουσιάζονταν μετ' φορέματα ποῦ ἡ οὐρά τους ἴτανε ἀπὸ ἔρμινα, μιά μικρογράφος τὶς ζωγράφεισες καθὲς πρῶτὴ διάφορα σχήματα γιὰ στολίδια ἀπὸ τὶς γάμπες της.

Σιγανὰ τὸ ταλέντο της πλουτίστηκε καὶ τῆς ἐπέτρεψε νὰ ἀνανοηθῇ στὴν «Χαρτοπαίχτρα», ἀπὸ τὴν «Τιμὴ μιάς τρέλας», ἰδιαίτερα κατ' αὐτὴν τὴν «Κυρία δὲν με μελλεῖ» ποῦ γυρίστηκε στὸ Παρίσι καὶ ποῦ δὲν εἶνε κ' ἀπὸ τὶς καλύτερές της δημιουργίες. Ἡ «Λουδομένη ὠραϊότητα» τοῦ Μάκ Σέννεντ, ἔκανε τὴν σταδιοδρομίαν της. Βασίλευσε στὴν Ἀμερικὴ ἀπάνω σ' ἕνα δάκαυρο λαὸ ἀπὸ σωστοῦς ὀμπήκους της. Αὐτὴ κ' ἡ Πόλα Νέγκρι εἶχαν φιλονικίες αὐτοκράτορας.

ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Σ' ὄλακρο τὸν κόσμον ἀναριθμητῆς κοπέλλες ζήλευσαν τοὺς πλατεῖς ὄρους της, μόνονουσαν τὸ χαμογέλο της, ἀντιγράφονε τὰ φερέματα της καὶ ἀντιούσανε ἕνα καινούργιον κορυάτιον ἀπὸ τὸ παρὰδειγμα της. Δὲν ἴτανε, θέβαια, μιά ἐπιτυχία ἀπ' αὐτῆς ποῦ μοιάζον παραδόξως, ἀπὸ τὴν ἀσύκρητὴ ὠραϊότητα ἢ ἀπὸ πρωτοφανεῖς περιπτώσεις, ἀλλὰ περισσότερο ἡ περίπτωση μιάς γυναικῆς ἀληθινὰ μικρῆς, μετ' μιά ἀδύνατη μύτη, ἕνα κεφάλι πολὺ κοντὸ γιὰ τὸ σῶμα της, μακρὰ ποδάρια, καὶ ποῦ μετ' δυσκολία δέχτηκε τὴ γοητεία, τὴ δουλειὰ, τὴ ἐνεργητικότητα.

Ἡ «Παραμύθον» τῆς πρόφερε 20.000 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Μιά ἄλλη ἔστανε εὐχαριστημένη ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἀπὸ τὴν περιουσίαν της, ἀπὸ τὴν δόξα της. Μόλις ὄμως ἡ

ποῦ περικελεῖ περιφῆμα κομμάτια καὶ ποῦ τῆς κόστιζε 750.000 δολλάρια. Ἐτοῖ ἐναχάσσε, ὅτι εἶχε κερδίσει. Βλέποντας πῶς, ἐναδέβλεπε θέβαια χρόνια ἐπιτυχίων ἀλλὰ καὶ χρόνια κατεστραμμένων ἀπὸ τὴν ἀτέλειότη δουλειᾶ, ἀπὸ τὴν δημοσιότητα, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ παίζῃ ρόλους, νὰ πληρώνῃ χρεῖα ἢ ἀφῆσθι στὸ κοινὸ. Ἐτοῖ τῆς ἴρρη ὄλα, ἀπὸ τὸ πειρασμὸς νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ ὄλα, νὰ σταματήσῃ πῶ, καὶ νὰ ζῆσῃ ἄλλα, ἀλλὰ ἐιρηνικά.

Ἡ μοῖρα ὄμως δὲν ἔγινε γρήγορη ἀφορμὴ γι' ὄλα αὐτὰ στὴ γυναικα ποῦ εἶχε τὴ συνήθεια νὰ μὲ χεταί πολὺ, νὰ παίζῃ τὰ τελευταῖα της χαρτία καὶ νὰ χάνεταί στὴν τῶ, ἡ.

Μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ ὀμιλοῦντος κινηματογράφου πούλησε τὸ ἀπαρτεμῆν τῆς τοῦ Μανγῆτταν καὶ ἐνασθῆθηκε στὴ δουλειὰ γιὰ νὰ γυρίσῃ τὴν «Ἀμαρτωλὴ». Μιά παράξενη χῆρα, «Ἀπερίκεπτος».

Ἐναγυρίζε ἡ τύχη μ' αὐτῆς τῆς δύο τελευταῖες κωμωδίας ποῦ ἴτανε ἀδιάφορες ἀλλὰ εἶχαν ἐπιτυχία πάντα νέα, περιφῆμα ντυμένη, μετ' ἕνα καινούργιον κέφι, μετ' μιά διαρκὴ ἐπιθυμία, μετ' μιά γοητευτικὴ φωνή, ἐνακέρεισε τὸ κοινὸ της καὶ ἐνασπῶχθησε τὴ θέση της.

Θέλησε νὰ γίνῃ βασίλισσα κ' ἔγινε. Ὀνειρευότανε ὄλα νὰ ἐναγυρίσῃ φιλάντονας ὄμας καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ νὰ ζῆσῃ μετ' τὸν τρόπο της. Ἦτανε σύγχρονα πολὺ δυνατὴ καὶ πολὺ ἀδύνατη.

Δυνατὴ, ὀποκίνησε σταθεῖς ἔχτρες. Ἀπὸ καιρὸ παραμύθονε τὴν ἀποτύχη της καὶ στὶς πρώτες της ἀδυναμίας οἱ ἔχτροι ποῦ κωτάριον τὶς ταινίες της, ἐνῶ ἡ ἀντιζήλος της Κωνσταντὴ Μπένετ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΜΕΓΑΡΟΝ ΡΕΞ — Τηλέφ. 21-492

ΓΙΑΝΝΟΥΒΑΚΗ— ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ

„ΚΩΜΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ“

ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΣ. ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΛΙΚΗΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ.— Τηλ. 27-248

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

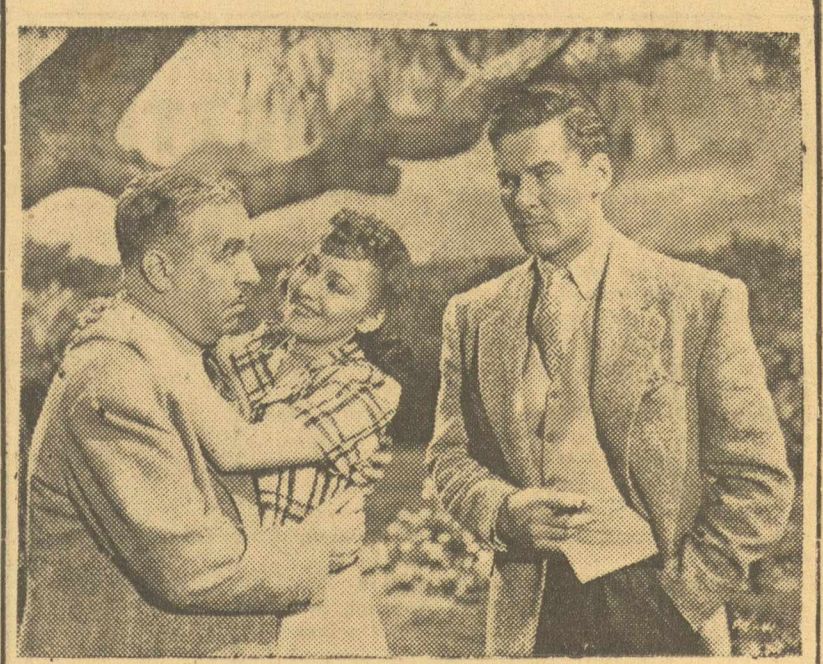
ΠΡΩΤΗ

ΜΠΕΡ—ΒΕΡΝΕΙΓ

„ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ“

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ—ΑΝΝΑ ΛΩΡΗ—Τ. ΜΥΡΑΤ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΩΡΑ 6.30 - ΒΡΑΔΥΝΑΙ 9.45

Οἱ τρεῖς πρωταγωνιστῆς τῆς ὠραίας κομηντὴ «ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ» ποῦ θὰ παιχθῇ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα στὸ «ΠΑΝΘΕΟ». ΕΡΡΟΛ ΦΛΥΝ — ΟΛΙΒΙΑ ΝΤΕ ΧΑΛΙΒΑΝΤ — ΠΑΤΡΙΚ ΚΝΟΟΥΛΕΣ

Κινηματογραφικὰ νέα

Ἡ ὀνομαστὴ Γάλλος σκηνοθέτης Μαρσὲλ Λ' Ἐμπρι «γυρίζε» στὴ Ρώμη τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Ρώσου συγγραφέα Νικόλα Ἐβρίνοφ «Ἡ κωμωδία τῆς εὐτυχίας» μετ' τοὺς Ραβὴν Νόβαρο, Μισὲλ Σιμόν, Ζιλ Μπερὸ, Ζακ Κατλαῖν καὶ τὴν Ἴζα Πόλα.

Ἡ ὀνομαστὴ Γάλλος σκηνοθέτης Μαρσὲλ Λ' Ἐμπρι «γυρίζε» στὴ Ρώμη τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Ρώσου συγγραφέα Νικόλα Ἐβρίνοφ «Ἡ κωμωδία τῆς εὐτυχίας» μετ' τοὺς Ραβὴν Νόβαρο, Μισὲλ Σιμόν, Ζιλ Μπερὸ, Ζακ Κατλαῖν καὶ τὴν Ἴζα Πόλα.

Ἡ Ἑλλεν Μόλντα, μιά ἀγνωστὴ ὡς τὰ τώρα ἡθοιοῦς τῶν θεάτρων γυρίζε ταινία στὰ στούντιο τῆς Μέτρο. Ὁ τίτλος τῆς ταινίας οὕτως εἶνε: «Βοηθὸς νοσοκόμα».

Ἡ ἄπ' ὅ,τι διαβάζομε σ' ἕνα μεγάλο γαλλικὸ περιοδικὸ τὸ περισσότερο χροῖμα ἀπὸ τὸ «γύρισμα» μιάς ταινίας τὰ κερδίσει ὁ Τίνο Ράσι, ποῦ παίρνει ἀκριβῶς ἕνα ἑκατομύριο...γαλλικὰ φράγκα. Ἀκολουθοῦν οἱ Ζάν Γκαμπῆν Βιδιάν Ρομάν, Βίκτορ Φρανσεν καὶ Ντανιὲλ Νταριὲ μετ' 800.000. Ἰατεροὶ ὁ Φερναντέλ μετ' 700.000 Πάντος ἕνας «δύνατος» καὶ ἀγνωστὸς πρωταγωνιστῆς κερδίσει παραπάνω ἀπὸ 50.000.

Ἡ γνωστὴ Γαλλίδα ποιήτρια Ἀνζὲλ Μόλντα, μητέρα τῆς Ἑλλεν Μόλντα, ποῦ μιλάμε παραπάνω, γράφει ἕνα εἰδυμο κινηματογραφικὸ σενάριο.

Ἡ Φερναντέλ παίρνει ὄδεια ἀπὸ τὸ στρατὸ γιὰ νὰ «γυρίσῃ» ταινία τῆς νέας κωμωδία «Ἐπλυνα τὸ πιάτο».

Στὸ ξεκαρδιστικὸ αὐτὸ φιλμ ἔχει γιὰ πορταγῆν τοῦ τῆν Ἀρλετὺ καὶ τὸν Ζωζέφ Νικόλ.

Στὸ Βερολίνο θὰ δοθῇ πανηγυρικὰ ἡ πρεμιέρα τοῦ μεγάλου καλλιτεχνικοῦ φιλμ «ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΣ», ἡ δὲ ἐπιτυχία προμηνύεται πρωτοφανής. Ὅπως εἶνε γνωστὸ τὸ φιλμ «γυρίστηκε» ἀπὸ τὸν διάσημον σκηνοθέτη Κούρτ Ἐρτλ ποῦ γιὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ ἀναγκάστηκε νὰ μείνῃ δύο ὀλόκληρα χρόνια στὴν Ἰταλία. Τὴ μουσικὴ τοῦ ἔργου ἔχει γράφει ὁ Ἄλοισ Μέλιχαρ.

Ἡ ὀνομαστὴ Γάλλος σκηνοθέτης Μαρσὲλ Λ' Ἐμπρι «γυρίζε» στὴ Ρώμη τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Ρώσου συγγραφέα Νικόλα Ἐβρίνοφ «Ἡ κωμωδία τῆς εὐτυχίας» μετ' τοὺς Ραβὴν Νόβαρο, Μισὲλ Σιμόν, Ζιλ Μπερὸ, Ζακ Κατλαῖν καὶ τὴν Ἴζα Πόλα.

Ἡ Ἑλλεν Μόλντα, μιά ἀγνωστὴ ὡς τὰ τώρα ἡθοιοῦς τῶν θεάτρων γυρίζε ταινία στὰ στούντιο τῆς Μέτρο. Ὁ τίτλος τῆς ταινίας οὕτως εἶνε: «Βοηθὸς νοσοκόμα».

Ἡ ἄπ' ὅ,τι διαβάζομε σ' ἕνα μεγάλο γαλλικὸ περιοδικὸ τὸ περισσότερο χροῖμα ἀπὸ τὸ «γύρισμα» μιάς ταινίας τὰ κερδίσει ὁ Τίνο Ράσι, ποῦ παίρνει ἀκριβῶς ἕνα ἑκατομύριο...γαλλικὰ φράγκα. Ἀκολουθοῦν οἱ Ζάν Γκαμπῆν Βιδιάν Ρομάν, Βίκτορ Φρανσεν καὶ Ντανιὲλ Νταριὲ μετ' 800.000. Ἰατεροὶ ὁ Φερναντέλ μετ' 700.000 Πάντος ἕνας «δύνατος» καὶ ἀγνωστὸς πρωταγωνιστῆς κερδίσει παραπάνω ἀπὸ 50.000.

Ἡ γνωστὴ Γαλλίδα ποιήτρια Ἀνζὲλ Μόλντα, μητέρα τῆς Ἑλλεν Μόλντα, ποῦ μιλάμε παραπάνω, γράφει ἕνα εἰδυμο κινηματογραφικὸ σενάριο.

Ἡ Φερναντέλ παίρνει ὄδεια ἀπὸ τὸ στρατὸ γιὰ νὰ «γυρίσῃ» ταινία τῆς νέας κωμωδία «Ἐπλυνα τὸ πιάτο».

Στὸ ξεκαρδιστικὸ αὐτὸ φιλμ ἔχει γιὰ πορταγῆν τοῦ τῆν Ἀρλετὺ καὶ τὸν Ζωζέφ Νικόλ.

Στὸ Βερολίνο θὰ δοθῇ πανηγυρικὰ ἡ πρεμιέρα τοῦ μεγάλου καλλιτεχνικοῦ φιλμ «ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΣ», ἡ δὲ ἐπιτυχία προμηνύεται πρωτοφανής. Ὅπως εἶνε γνωστὸ τὸ φιλμ «γυρίστηκε» ἀπὸ τὸν διάσημον σκηνοθέτη Κούρτ Ἐρτλ ποῦ γιὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ ἀναγκάστηκε νὰ μείνῃ δύο ὀλόκληρα χρόνια στὴν Ἰταλία. Τὴ μουσικὴ τοῦ ἔργου ἔχει γράφει ὁ Ἄλοισ Μέλιχαρ.

Ἡ ὀνομαστὴ Γάλλος σκηνοθέτης Μαρσὲλ Λ' Ἐμπρι «γυρίζε» στὴ Ρώμη τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Ρώσου συγγραφέα Νικόλα Ἐβρίνοφ «Ἡ κωμωδία τῆς εὐτυχίας» μετ' τοὺς Ραβὴν Νόβαρο, Μισὲλ Σιμόν, Ζιλ Μπερὸ, Ζακ Κατλαῖν καὶ τὴν Ἴζα Πόλα.

Ἡ Ἑλλεν Μόλντα, μιά ἀγνωστὴ ὡς τὰ τώρα ἡθοιοῦς τῶν θεάτρων γυρίζε ταινία στὰ στούντιο τῆς Μέτρο. Ὁ τίτλος τῆς ταινίας οὕτως εἶνε: «Βοηθὸς νοσοκόμα».

Ἡ ἄπ' ὅ,τι διαβάζομε σ' ἕνα μεγάλο γαλλικὸ περιοδικὸ τὸ περισσότερο χροῖμα ἀπὸ τὸ «γύρισμα» μιάς ταινίας τὰ κερδίσει ὁ Τίνο Ράσι, ποῦ παίρνει ἀκριβῶς ἕνα ἑκατομύριο...γαλλικὰ φράγκα. Ἀκολουθοῦν οἱ Ζάν Γκαμπῆν Βιδιάν Ρομάν, Βίκτορ Φρανσεν καὶ Ντανιὲλ Νταριὲ μετ' 800.000. Ἰατεροὶ ὁ Φερναντέλ μετ' 700.000 Πάντος ἕνας «δύνατος» καὶ ἀγνωστὸς πρωταγωνιστῆς κερδίσει παραπάνω ἀπὸ 50.000.

Ἡ γνωστὴ Γαλλίδα ποιήτρια Ἀνζὲλ Μόλντα, μητέρα τῆς Ἑλλεν Μόλντα, ποῦ μιλάμε παραπάνω, γράφει ἕνα εἰδυμο κινηματογραφικὸ σενάριο.

Ἡ Φερναντέλ παίρνει ὄδεια ἀπὸ τὸ στρατὸ γιὰ νὰ «γυρίσῃ» ταινία τῆς νέας κωμωδία «Ἐπλυνα τὸ πιάτο».

Στὸ ξεκαρδιστικὸ αὐτὸ φιλμ ἔχει γιὰ πορταγῆν τοῦ τῆν Ἀρλετὺ καὶ τὸν Ζωζέφ Νικόλ.

Στὸ Βερολίνο θὰ δοθῇ πανηγυρικὰ ἡ πρεμιέρα τοῦ μεγάλου καλλιτεχνικοῦ φιλμ «ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΣ», ἡ δὲ ἐπιτυχία προμηνύεται πρωτοφανής. Ὅπως εἶνε γνωστὸ τὸ φιλμ «γυρίστηκε» ἀπὸ τὸν διάσημον σκηνοθέτη Κούρτ Ἐρτλ ποῦ γιὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ ἀναγκάστηκε νὰ μείνῃ δύο ὀλόκληρα χρόνια στὴν Ἰταλία. Τὴ μουσικὴ τοῦ ἔργου ἔχει γράφει ὁ Ἄλοισ Μέλιχαρ.

Οἱ κινηματογράφοι τὴν ἄλλη ἑβδομάδα

—Τζὸε Μπράουν — Τζὼν Γκάρρικ

«ΜΝΗΣΤΗ ΣΤΗ ΛΟΤΑΡΙΑ»

Σκηνοθέτης ὁ Πόουλ Λ. Στάνιν

Τὴ μουσικὴ ἔγραψε ὁ Ρούντολφ Φρήμλ.

ΡΕΞ

Θὰ συνεχίσι γιὰ δευτέρη ἑβδομάδα «ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΑΜΑΡΤΩΛΗΣ» μετ' τὴν δραματικὴ καλλιτέκνιδα τοῦ κινηματογράφου Μπέτυ Νταϊδς.

ΤΙΤΑΝΙΑ

Μιά ἀπὸ τὶς πῶ καλῆς ταινίες τῆς φετινῆς περιόδου «Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ» μετ' τοὺς Γκαστὸς Ντῆλ — Καρόλα Δεῶ — Ρενὲ Ντελνῶκτυ. Εἶνε παραγωγὴ τῆς Ούφα.

ΠΑΝΘΕΟ

«ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ»

Μιά κορυφαία κομηντὴ τῶ

Πασχαλινοί στίχοι

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστός 'Ανέστη σήμερα, χαράς κι' άγάπης μέρα,
'Αφήστε κάθε κρίνια σας και κάθε σας φοβέρα
Στην άγκαλιά του φίλου σας και του εχθρού ριχτείτε,
θερμά φιλά μοιράστε, θερμά φιλά δεχτείτε.

'Εμπρός λοιπόν άλξτε φίλοι μιά τέτοια μέρα
Οι πάντες πέρα, ως πέρα,
και συγγραφείς κι' ήθοιοι όλων τών έπιπέδων
'Όπως περίπου δηλαδή, έγώ με τόν Μακάριο
ό θεατρώνας Σαμαρτζής, μαζί με τόν Μακάριον
κι' ο συγγραφέας Σπύρος Μελιάς με τόν Μπαρά τόν Τάση.

'Ας άσπασθ' θερμά κατά τήν εικόνα
'Ο Χριστός Γιαννακόπουλος τή Λίσσρα τή Γιάττα.
'Η Δημητρίου, άς φιλήθ' μαζί με τόν Μανώλη
κι' ή Νίνα ή Παυλόκακια με τόν μπαμπά Παζέλλι.

'Ας δώση δύο θερμά φίλοι, έν δεκάριον θέλη
ή δεκαπέντε Παζέλλι
ήτις να κινή δάλλην τή θεάτρο
ταφελικί
στήν Βέμπο τήν 'Αλική !

Η Δράκου με τήν Πόολα κι' αυτές άς φιληθούνε
και τόσες τών υπόνοιες παλιές άς διαληθούνε.
Και γιά να πόν τ' πράγματα πολύ καλά κι' άραία,
άς φιλήθ' κι' ο Κυριακός μαζί με τόν Μαυρία.

'Ας φιληθούν έγκάρδια και σταυρωτά και ίσα,
ή Φιλοσόφου ή μοιά με τήν Καλό τή Χρύσα.
Κι' άς δώση δύο τρεις άσπασμοί πολύ θερμούς μετά,
ό συγγραφείς Σπυρίδωνος στις δίδες Καλούτα.

Κι' ο Μίρης ή Σπυρίδωνος ένάν είτε και ένών
κι' αυτές άς δώση δύο φίλοι στόν Τάκη τόν Συρράκοι
Κι' οι μπαλλόνες γενικά δέν πρέπει ν' άμειλθούν
παρ' όλο πού δέν ζέρουνε πόνον να... π ρ ω τ ο φ ι λ ή σ ο υ ν !

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

Η ΧΙΟΝΑΤΗ

(Συνέχεια από τήν 1η σελίδα)

Παραστάσεις αυτές, πού τίς μετέφερε τήν
στήν άγάπη και πρώτες τού πάς ίδιους
πρέπει να προσφέρουν τού θέατρο
παιδιά και πού να δέχονται οι μικροί
και αδιάφοροι αισθητικοί θεατές τή χα-
ρά τού θεατρικού γεγονότος.

Δίκαια λοιπόν ή Διοίκηση διαλέγει
τόν κ. Μουζενίδη καί τόν Λίνας μέρα,
βά μάς δείξει και τή διαφορά, μιά
παιδική παράσταση, πού έντιμώς
είνε κάτι τή δού γίνεται. Έκεί αόκληρ-
ρωμένω, πειθαρχημένο και καλλιτεχνι-
κό.

Μάλιστα, μισρά νά πώ, ένένα μ' έν
διαφέρει τού πολύ ή παράσταση αυτή
γιατί θά είνε σ' κεί τού θέατρο, σ'
τό θεάτρο Κοτοπούλη, όπου ή άρτιστορία
δημιουργείται καλύτερα και πού ο τε-
χνικός τού άπαιχτού ένε άρκετός.

'Όταν είδα τήν πρώτη άγγελιά στις
έμφερές, ζέροντας τού εχαστό έν-
διαφέρον τού κ. Μουζενίδη γιά τού παι-
δικό θέατρο, χόρρα πού ένας πραγμα-
τικός σκηνοθέτης, σπουδαζόμενος και
ήτις έρασιτέχνης, θά καταπιάνεται
τήν πολυσημαντή άσχολία αυτή και
πώ πολύ μεγάλης ή χαρομένη προσδοκία
σου, γιά τού, δυστυχώς, δέν θά μπορού-
σε να πεί κανείς ότι τού άνωτερο πνεύμα
έπιπράξει στις διαφόρες παιδικές πα-
ραστάσεις πού διοικούνταν και τού
λαϊκά — ήθοιοί και τού παιδικά —
θεατές.

Παρεκόλας λοιπόν τού νεότερο
σκηνοθέτη τού Βασιλικού, πού ή σκη-
νοθετή τού άγκαλιάζει θερμο και τήν με-
λέτη τής παιδικής ψυχής, και παρακο-
λουθεί από κοντά τή δόκιμη τού,
γιατί νόμισα πώς κάποιο καθήκον εί-
χα να καταστήσω από πώ πρην τούς
άναγνώστες τών «Παρασκηνίων» γιά
τίς παραστάσεις αυτές και άς άνδρω-
πάω τού θεάτρο και άς παιδαγωγώ
πώ έχω τήν ευχία νά είμαι.

Και οι πληθώρα ές πώ έδωσα πώ
πρην και όδες θά δώσω με τού σημερινό
σημείωμα πού προέρχεται από τήν έ-
παφί μου και από τήν συζήτηση μου
αυτή κι' έν άνακα λάβεσθε πωθεν ή άν
δέν κατάλαβα κάτι, θά μου σχοιρήθ'
(λίτω), γιά τήν τού λάθη έναι γιά τούς
άνθρώπους και οι δέκα παραστάσεις
πώ θ' άρχίσουν τήν 22 Μαΐου — όδύ
κάθε άπόγευμα — θά ξεκαθαρίσουν τε-
λειωτικά τού ζήτημα.

Έκείνο πού απασχολήσθ' τόν είδικό-
μένο σκηνοθέτη πράτα ήταν τού τ' έργο
έπρεπε να δοθεί σ' τού παιδικό, πού να
συγκινήσει περισσότερο. Κυρίαρχη
πνευματική δύναμη γιά τούς μικρούς
είνε ή φαντασία, πού τούς έπιτρέπει
νά ζούν καλύτερα τήν αισθητική χαρά,
γιατί γινώσκουν τούς συγκινήσει κάθε τή
πυρεταία, γιά τήν «σημερινή πραγμα-
τικότητα, γιατί αυτή και ή πεζοτήτ'
της, ευτυχώς τούς έννε δαριά και
αισθητικός αδιάφορος. Τού έργο έπίσης
έπρεπε να έχει έν μυσθ, πού θά γεν-
νούσε τού ένδιαφέρον και όλ' αυτά θά
έπρεπε να πραγματοποιήσθ' άμεσα
στήν σκηνή με τήν πώ πρόσφορο τρόπο.
Τού έργο πού πραγματοποιήσθ' ή άκλι-
νάτη, πού εκπληρώσει τή άπαιχτή
πώ είπαμε, κι' άκόμη έννοι στα παιδιά
κάποις γνωστό από τού παραμυθί
πώ Άντρον και από τού Κινηματογράφου.
Ένωσται γιά τήν πρόβλεψη γιά τήν
ταίνια, παρά γιά τή διασκευή τού
παραμυθιού τή θεατρική, πού παιδιότερα
τήν είχε κάνει ο γνωστός Γερμανός
ποιητής Χάρδιν, και πού τήν φρεσκαρίσθ'
σ' τού 1934 ή έπίσης γνωστός ποιητής
'Όττο Βέρτερ. Αιτή ή διασκευή μετα-
φράσθηκε.

Άλλο πρόβλημα ήταν ποιο ήθοιοί
θά έπρεπε να παίξουν και άποφασισθεί
να παίξουν όλο παιδικό, γιά τή
παιδιά βέβαιον πού εύχάρισται τούς
συνομιλητές τους στή Σκηνή Διοικη-
σίου παιδικά έξέταση ο κ. Μουζενίδη.
Εξαιτίας είκοσι, άσα ήσαν, άγνα θεα-
τρικός, όσα δηλαδή δέν είχαν χάσει
τήν παιδική τού τή θρασύ και όσα
δέν είχαν φευταί τήν ήθλια τους
και τήν κίνησή τους, παίζοντας σ'
διόφορος βλαβερούς και άνοργανωτους
παιδικούς ήθοίους. Άκόμη ξεχωρίζω
επίσης γιά μισά τού άκα πέντε γιά
κόρο. Τίς σκηνογραφίες τής φιλοτεχνή
ή διαλεχτός κ. Κλώνης, τούς χορούς ή

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

δύσκει ή δ. Σακελλάρου και τού
κοινοτύμια ένν τού κ. Γράκη. 'Επει
τό θέμα, ή παραμυθία άτμοσφαιρα
δημιουργήσθ' άνετα και με πληρότητα
καλλιτεχνική και ή παράσταση θά
είνε, άσφαλώς, υποδειγματική γιά
τό μέλλον, σ' τού μέλλον από τήν πολιτιστι-
κή μουσική τού έννετικού κ. Παναρίδη.

Οι μικροί έρασιτέχνες έργάζονται
έκείνοι σ' τή δόκιμη, γιά τού τ' πρά-
γμα τούς ένδιαφέρον θερμά, πειθαρχού-
ν και άποπλούν τή πώ καταλληλό εμψυ-
χω όλιώ, πού διατηρεί άμείωτη τήν
προθυμία τού, έπιτή, καθώς, δίκαια
νομίζει ο κ. Μουζενίδη, τού παιδι
περυσίνου τήν πρώτη φορά ή τή έπιχει-
ρήσει και σ' μιά τέτοια περίσταση
μπορεί νά προχωρήσει κανείς, χωρίς
να έχει κάθε χρόνο τ' όσα παιδιά, ά-
κριβώς γιά νά μ' τους γίνε, ή δόκι-
μή ρουτίνα, έκτος άν παρ' όσον εί-
κόνα παιδική δαίμονι, πού, φυσικά,
θά μένει σταθερό στέλεχος.

Αυτή τή διαφορά άκούσθ' οι μικροί
άπό τούς μεγάλους ήθοιοίους. 'Ενώ
πρώτ' όν τήν έπαγγελματική πρόσδο
στομάτουν, οι άνωτερο άρμόζων και
άποκτούν κάθε φορά και βαθύτερη
άξια με τή έξασφαση.

'Η παράσταση αυτή και άλλες παρό-
μοιες παραστάσεις, άν γίνονται τα-
κτικά και συστηματικά με δση φρονι-
μία και σοβαρότητα προσετοιμάεται
ή παράσταση τής «Χιονάτης», θά
έχουν τού καλό να ξεχωρίσουν τού πνευματικό
έπιπέδο τών παιδιών, όσο πού σ' τού
σ' τού, βέβαιον τού καλό, τού αισθητι-
κό, νά μέ θρασύ και νά εύχρηστική
σ' τού πρόχειρο και πώ έννε μικροί
κι' άργότερα θά μπορούσθ' ν' αντιδρα-
σουν άποτελεσματικά σ' κάθε φορά
πώ κοκοί και όχι μορφομένη έπιχει-
ρηματίας θά ταμώσουν νά παρουσιάζ-
θουν άκόμη θεατρο.

Και άλήθεια, έννε άπαιχτή να γίνε
μιά τελειωτική δουλειά σ' αυτή τήν
κατεύθυνση. Γιατί τ' ή άναγέννηση
τού θεάτρο προετοιμάζεται με τού
καλύτερο μέσο κι' έχει συμμόρφω τής
όλο τούς μελωδικούς θεατές και
δημιουργήσθ' με τού τ' τ' τ' τ' τ' τ'
παράδοση, πού έννε τού γόνιμο έδαφος
γιά νά φυτρώσουν ή πώ εύχρηστο
πνευματικό καρπού, και, παράλληλα,
θά ξεπεραστούν και συγγραφείς παιδικών
θεατρικών έργων π' ηρωικές έπιση
τούτο έχει συμβή στις μεγαλύτερες λογοτε-
χνικές σ' τή Γερμανική γούλάιστον
ή πάρει ένά δραματικό έργο από χιλία
πεντακόσια τέτοια έργα.

Μιά τέτοια προχρησθ' ή έννηκό
ύποθεση, όπως έννε τού παιδικό θεάτρο,
υπόθεση καλλιτεχνική και πνευματική,
γιατί γίνε πιά σ' τού τόπο μας άνάγκη,
πώ τήν αίσθησιν και τήν άπόλυτη,
πώ τήν αίσθησιν και τήν άπόλυτη,
πώ τήν αίσθησιν και τήν άπόλυτη,
πώ τήν αίσθησιν και τήν άπόλυτη,
πώ τήν αίσθησιν και τήν άπόλυτη,

Στίς μέρες μας έννα σωστό παιδικό
θέατρο δέν έχει μόν' τήν δική τού τήν
άξια τήν «κατ' έλατ'», τήν άπόλυτη,
έχει και τήν δική, και τού έπιβάλλουν
οι συνθήκες, πού έχουν δημιουργήσθ'
με τόν άντικαλλιτεχνικό τρόπο, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μακάρι λοιπόν νά δώμε κάτι τή, πού
να μέ άδηγήσει στήν πρόδο και πώ
θά φέρε και τούς άλλους τού μισρό
θιασώ ή σ' τού καλύτερη ή σ' τόν
μικρότερο, πού παθόνουν τού κατώ-
τερο, όταν λάμψει ή άνωτερο.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

'Η έλληνική θεατρική παράδοση πού
άρχισε έδω και έδεσμή σ' χρόνια και ή
άνευσμένη πιά στάθμη τής θεατρικής
διανόησης τής νέας έλληνικής, τού χρο-
στάσε στα παιδιά μας ένά τέτοιο θέ-
μα σ' τού έλληνοελληνικό, πού έμφα-
νίζονται μερικώ άνάλογο θιασώ,
τόν μοναδική άντικαλλιτεχνικό. 'Επι-
βάλλεται ένός έλλογιό τού θεατρο
και πού μπορεί νά έμυσσε άρκετά
δέν τού ζήτημα β' σκεπται σε καλά
και σε άρμόδια χέρια.

Μισρά θά βεβαιώσω πώς τού θεάτρο
είνε χαρά κυρίως γιά τού παιδικό, πού
είνε ή ιδανική θεατής.

Άρμένιοι πεζογράφοι

Έντε λβάρεις

ΚΙΡΚΟΡ ΖΟΧΡΑΠ

Μετάφραση τού κ. ΜΑΓΙΑΚ ΔΙΔΑΙΛΙΑΝ

Βιογραφικό Σημείωμα

Γεννήθηκε στήν Πόλη τού 1861.
Σπούδασε μηχανικός τοπογράφος
κυρίως νά έξασκησθ' τού έπάγγελμα
αυτό. Άρμόζων βγαίνει από τού Πανε-
πιστήμιον δικηγορός.

'Η φιλολογία τού ζω άρχίζει άπό
τό 1878 με τήν δημοσιογραφία.
Μετά τού κινήμα τών Νεοελλήνων
έκλέκεται δουλεύει και διακρίνε-
ται γιά τή αντοχή τού σ' τόν Όθλω-
μανική Βουλή. Έπειτα διορίζεται
καθηγητής τού ποινικού δικαίου σ' τού
Πανεπιστήμιον τής Πόλης όπου ώδά-
σκει μέχρι τού 1915 όποτε εξορίζε-
ται και άρκεται τραγικό άσ' τού.

Βγήκων σ' τού μέ τού έξέλιξ βίω-
σ' τού: «Κωνσταντίνος ούνευθου», «Η
Ζωή όπως είναι», «Κρυφοί πόνον κ.τ.λ.»
«Μία γενιά πού έδουλε». Έξέλιξ
άπό τήν σκοπία άς έμφερίσε έργα-
σία τού όληκε τού 1932 σ' τού Πα-
ρισι.

Τό όφος τού είναι γερό και συνε-
πνευμένο.

Τά κομμάτια πού μεταφράσθη
είνε περισσότερο χρονογραφημένα
άπ' όπου όμως άναγει και ο νεο-
βελτιστάς με τού πρωτότυπο όφος, και
τήν καθαρή παρατήρησιν.

Τό έχω πάντα σ' τού τραπέζι μου
τού λουλουδιού αυτό με τού σταχτολύ-
κα φύλλα. Ταξίδεψε με τράινο και
με θάλασσα κατάκλειστο σ' κειβό-
τια. Έχει κάνει τού γύρο τού κό-
σμου μήνες τώρα όσωπου νά φτάσθ'
σ' τού χέρια μου. Δέν έχει τίποτε
τού κουρασμένο, τού έξαντλημένο
πώπου. Στέκεται άπέναντί μου όμορ-
φο και άρροπερό όπως είχε έλασθ'
σ' τού χιονοσκεπασμένο σ' τρώμα
του. Άες και άγκαλιάζει έπιμονα
τήν λουλουδιένια τρυφερότητα.

Μισρά δέν έχει τού μοναδικό αυτό
λουλουδιό. Δέν ρουφά τή ζωική
όσια από πωθενά. Και κάθε άλτι-
πλοσύνη πού θέλει ν' άνέβη σ' τή
ψηλά κορφή δέν καταβαίνει χωρίς
νά κόψη ένά άπ' αυτό.

Με προσήλθ' παρατηρήσθ' τού άνε-
φραστο αυτό θέλησθ' τής άμυ-
ραντης νεότητος. 'Όταν τού άγγί-
ζει τού δάχτυλό μου αίστανόμενος
τό δειλοτόν τών φύλλων τού άκόμη
μαλακό σ' τού ράχη τής γάτας.
'Ο καιρός έχει άφήσει άχνρητή τή
σκακιέρα τού λευκοίτητα. Δέν άλλά-
ζει τού χρώμα τού όπως ή χ'ρα
έπιμένει σ' τού ήμίπεδο τής έπιείθ'
τής ηγναίνας.

Από τότε πού ήρθε κοντά μου
πώς άλλα λουλουδιά γεννήθηκαν,
άπθισαν και πέθαναν σ' τόν ήφο
μου !

'Ολα έκτός άπ' αυτό. 'Ηρθαν

λες τρυφερές όταν ήμουν έγώ παι-
δί. Και τώρα άκόμη προσπαθού-
να νά φυλάξω τήν παλιά μορφή τού
κάνοντας τ' όσα νάζια. Αυτές έννε
τό έντελές τών γυναικών.

Από τού σχολική μου χρόνια θυ-
μάμαι όρισμένους άνθρώπους πού
μέσα σ' τήν κοινωνική ζωή προσ-
παθούσαν νά κάνουν κάτι, καλά,
κακό γιά τού έθνος. Και τώρα ύστε-
ρα από ένά τέτατο αιώνα έννε οι
ίδιοι άνθρώποι, καμαρωτά και νέοι,
πάντοτε σ' κίνηση, πάντοτε
προσπαθώντας. Αυτοί έννε τού έν-
τελές τής έθνικής ζωής.

Ξαναγυρίζω σ' τού λουλουδιά μου.
Αυτά μόν' έγώ θέλω. Αυτά μόν'
κατηγορούσε ο Σουλλύ Πρωτόμ
γιά τή μικρή τού ζωή.

Αγαπώ τά λουλουδιά πού πε-
θαίνουν. Από ένά λουλουδιό πού
μένει χρόνια σ' τού τραπέζι μου, σ' τού
έντελές, προτιμώ χιλίες
όμορφα πού πολύ θά τρυφερά
έκείνα π' τού άφηνω τήν άνάμνη-
ση τής ένός χρώματος, ένός άρώμα-
τος, και φεύγουν.

Σ' κάποιο παράθυρο πού κιντά
ζει σ' τού όρόμο συχνά βλέπω
κάτι όμορφές γυναικές τοποθετημένες
πίσω από ένά μεγάλο τζάμι. Βρί-
σκονται πάντοτε εκεί τήν ίδια
ώρα. Και είσαι σίγουρος πως θά
τίς θρής εκεί σ' τού νά τις έχεις
βάλε έν' με τού χέρια σου. Σ' τού
δέν τού δικαίωμα νά νομίζεις
πως έννε άκίνητες. Μπορείς νά τις
θάς μέ τού μέλι. Πρώ πέρα, μέσα
σ' τού έρση τού όρόμο, σ' μιά στιγ-
μή πού είσαι άποσολημένος ή ά-
φηνόμενος, έξασφα με μικρά
και γρήγορα θήματα κάποια γλυτρώθ'
άπό δίπλα σου γελαστό. Τού πέρα-
σμά τής τού αίσθησιν περισσώτε-
ρο παρά τού έλλειψι. Γυρίζεις
επιστοικά, τρέχεις από πίσω τής. Μά
μόλις προφταίνεις μακριά, πολύ
μακριά, προτού νά χαθή
όλωδοίλο με τού κόσμο νά ξεχωρίσει
τή λήψη τών χρονογράφων τής
μαλλιών πού ώφώνονται σ' τού φράγ-
μα σ' ένά όμορφο τράχηλο.

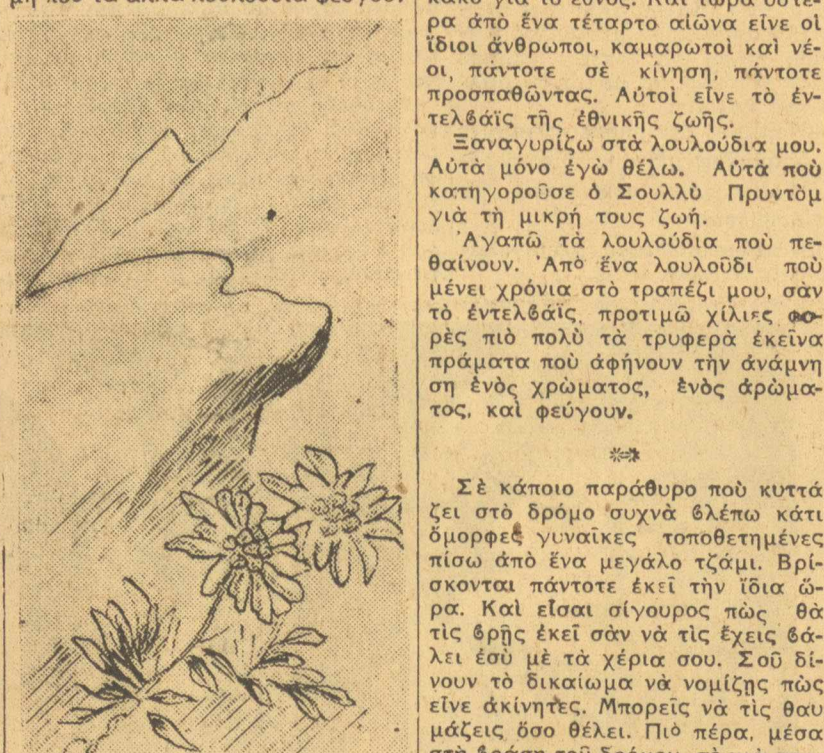
Ποιά έννε ; Πού πάει ; Τι έννε ;
Δέν ζέρεις.

'Ακόμη δέν ζέρεις άν έννε
κι' όμορφη.

Είνε τού φευγαλέο. Είνε τού άκα-
θόριστο. Είνε ή εύτυχία.

Πέρα εκεί άχώριστο, πάντα κοντά
σου έννε τού άλλο : 'Ο πόνος.
Σ' τού λουλουδιό αυτό.

Μετ. ΜΑΓΙΑΚ ΔΙΔΑΙΛΙΑΝ

(Σύνθεση τού κ. Α. Μαρούλη)

τόσο γρήγορα. Άδικη, σκληρή
μό φαιίνεται ή άτέλειωτη διάρκεια
πώ έχει ένά βράμα, τρυφερό κι' όμορ-
φο σ' τού μάτια μας μόν' και μόν'
γιατί έννε φευγαλέο.

Δέν μ' άρέσει γιά έννα κυριώτερο
λόγο: Κάθε πράγμα πρέπει νά ύπο-
τάσσεται σ' ένά καιρό και τήν
τελευταία μέρα τού, τήν ώρα τού,
τήν προσημνία τής άγωνίας τής
τελευταίας τού στιγμής, νά ύποφέ-
ρει νά φοβάται ή νά χαιρείται, νά
μήν έννε τού τελευταίο πλάσμα,
νά βρεθ' ένός άλλου πώ θά τού 'ρίνη.

Κατά τή γνώμη μου ή άθανά-
σία έννε ο φοβερότερος θάνατος.
Δέν μπορώ νά ύποφέρω τή διάρ-
κεια πού δέν έχει ένά τέμμα.

Ξέρω γυναικές πού ήσαν κοπέλ.

Ένα κενό πού συμπληρώνεται...

ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

Πού σ' λίγο θά δώμε στήν 'Αθήνα

Στίς 12 τού Μάη θ' άρχισθ' νά
λειτουργήσ' ένά από τά κεντρικά
θέατρα τής πρωτεύουσας τού νεο-
σύστατο θεάτρο άπό ζωντανές
κούκλες.

Οι άναγνώστες τών «Παρασκηνι-
ών» άσφαλώς θά ζέρουν από τόν
κινηματογράφου τί έννε τού θεάτρο
άπό ζωντανές κούκλες, έκτι... άν
έχουν ταξιδέψθ' σ' τού εξωτερικό ή
έχουν δυνατή μνήμη και θυμούσται
τήν θριαμβευτική έμφάνιση ένός
τέτοιου γερμανικού κουλκθεάτρο
πρην από λίγα χρόνια στήν 'Αθή-
να, καθώς και μερικές έρασιτεχνι-
κές παραστάσεις πού έδωσε πέρυ-
σι άκόμη ο κ. Ν. Γιοκαρίνης.

Λοιπόν έννα θεατρική σ' τού
αυτό συστηματοποιημένο όμας με
τίς ζωντανές κούκλες, ζωντανές γιά τή
κινούσται τά μέλη τους, κάθονται
σηκώνονται, χορεύουν... κτυπούν
χά...

Ίονάθ' ο «Ητροπαλιού και τού ελο-
φάκι. Τρεις από τούς... πρωτυμνιστές
ού πρώτου έργου πού θά παιχθ'
σ' τού θεάτρο τών ζωντανών κούκλων.

Οι άναγνώστες τών «Παρασκηνι-
ών» άσφαλώς θά ζέρουν από τόν
κινηματογράφου τί έννε τού θεάτρο
άπό ζωντανές κούκλες, έκτι... άν
έχουν ταξιδέψθ' σ' τού εξωτερικό ή
έχουν δυνατή μνήμη και θυμούσται
τήν θριαμβευτική έμφάνιση ένός
τέτοιου γερμανικού κουλκθεάτρο
πρην από λίγα χρόνια στήν 'Αθή-
να, καθώς και μερικές έρασιτεχνι-
κές παραστάσεις πού έδωσε πέρυ-
σι άκόμη ο κ. Ν. Γιοκαρίνης.

Λοιπόν έννα θεατρική σ' τού
αυτό συστηματοποιημένο όμας με
τίς ζωντανές κούκλες, ζωντανές γιά τή
κινούσται τά μέλη τους, κάθονται
σηκώνονται, χορεύουν... κτυπούν
χά...

Οι άναγνώστες τών «Παρασκηνι